

Əziz Şuşa, sən azadsan! Əziz Şuşa, biz qayıtmışıq!

Gülşən ADIŞOVA

Bizsiz səni çox incitdilərmi, Şuşa? Min yerdən dağladılar mı yaralarını? Bu nədir, hər tərəfin qan içindədir? Əllərin, qolların hanı? Niyə susmusan, Şuşa? Qaldır əyilmiş başını. Dil aç, Şuşa. Qəzəblən bizə. 28 ildir çəkdiyən əziyyət üçün danla öz doğma övladlarını. Sənin buna haqqın var axı. “Niyə bu qədər gecikdiniz? Məni niyə bu qədər vaxt bu it sürüsü ilə tək qoydunuz? Dərdimdən öləcəyinizi demişdiniz, ölmədiniz” de. Qışqır, bağır, amma bir şey de, Şuşa. Biz də “Dərdindən ölmədik, amma dərdini öldürmək üçün yaşadığ. Bizi bağışla, Şuşa” ,- deyək. Təki qaldır yerə dikdiyən gözlərini. Biz özümüzü bağışlatmağı bacarıyıq. Analar öz övladlarından küssülü qala bilməz axı... Eşidirsənmi, Şuşa? İgidlərimizin ayaq səsləridir bu gələn. Misilsiz ipəyinlə ört onlar gələn yolu. Axı onlar hər biri səni bu əsarətdən xilas etmək üçün canlarını ortaya qoyub. Onlar qırıb səni məhkum edən zəhərli qandalları, onlar sonlandırıb acı əzablarını. Sən bizim baş tacımızsan axı, yeganə, əvəzsiz, doğma Şuşamız. Sənsiz keçən hər saniyə qəlbimiz həsrətdən alışıb yanırdı. Amma dözürdük, Şuşa. Bu həsrət nə qədər acı da olsa, sonundakı vüsala olan inamımız yaşadırdı bizi. Budur o həsrətin vüsali, Şuşa. Övladların artıq səni xilas edib. Qalx ayağa, tayı-bərabəri olmayan atlarını yəhərlə. Xəbər ver qoynunda uyuyanlara. Oyat Pənahəli xanı, şanlı qalasına gedib ən uca nöqtəsinə çıxmağını söylə. Qoy öz nəticələrinin dalğalandırdığı üçrəngli müqəddəs bayrağımızı görsün o da. Ruhunu şad olsun bu torpaqlarda... Xəbər ver, bütün ismətli xanımlarına. Qoy onlar mənfurların ayağı dəyən hər qarışını saf qızıla çevirsinlər. Xəbər ver, bütün cəngavər igidlərinə. Qoy onlar hər biri mənfur köpəklərin əsarətindən xilas edilən doğma evlərinin keşiyinə dursunlar. Xəbər ver, Natəvana, Zakirə. Qoy igidlərimizin şənini vəsf etsin onlar. Xəbər ver, Cabbara, Bülbülə, Xana. Qoy qələbə nəğmələrimiz əbədi olaraq dağlarında əks-səda versin. Xəbər ver, Nəcəfə, Əbdürrəhimə. Qoy düşmənin heç vaxt xilas ola bilməyəcəyi faciəsini yazsın onlar. Qalx ayağa, əziz Şuşa. Oyat bütün sənətkarlarını. Xəbər ver, bu elin sahiblərinin qayıtdığını. Hər birinin emalatxanasını min qat gözəlləşdirib özlərinə

qaytaracağımızı de. Səni usanmadan, yorulmadan dirildəcəyimizi, dirçəldəcəyimizi de. Cıdır düzündə bitən tikanları qır, Şuşa. Daha hər tərəfin çiçəklərlə dolacaq, qışın da bahar tək al-əlvan olacaq. O mavi səməndə hər zaman taleyin kimi bəmbəyaz göyərçinlər qanadlanacaq. Göylərə baş çəkən sıldırım qayaların bir də mənfurların seyrəngahında olmayacaq. Səni gözlərimizlə sığallayacağıq, Şuşa. Ölünü dirildən havandan bir də barıt qoxusu yalnız atəş-fəşanlıq zamanı duyulacaq. İsa bulağı yalnız sevinc göz yaşları axıdacaq. Topxana meşəsi bir də saçlarını yolmayacaq. Yerdəki qarışqandan tutmuş göydəki qartalına qədər hər kəs xoşbəxt olacaq...Heç görmədiyən övladların gələcək sənənin görüşünə. Qəlbinin bir yanını ömür boyu sənənin üçün ayıran övladların. Səni görməsə də, sevən övladların. Onlar dağıtdılar üstünü alan qara buludları. Onlar sarıyaq səni incidən bütün yaralarını. İtirdiyən ruhunu onlar qaytaracaq sənə. Ən gözəl evləri onlar tikəcəklər qoynunda. Ən gözəl xalçaları onlar toxuyacaq, ən gözəl musiqiləri onlar bəstələyəcək sənənin üçün. Ən gözəl şeirləri, ən gözəl hekayələri sənənin şərəfinə yazacaqlar. Ən gözəl çiçəkləri onlar yetişdirəcək köksündə. Yaşadığın bütün əziyyətləri unutturacaqlar sənə. Çünki, əziz Şuşa, biz qayıtmışıq. Əziz, Şuşa, sən azadsan...